

2026. szeptember 12. – Szombat

Egy alkalommal Jézus így szólt tanítványaihoz: Nincs jó fa, amely rossz gyümölcsöt terem, és nincs rossz fa, amely jó gyümölcsöt hoz. Minden fát gyümölcséről lehet megismerni. Nem szednek a tövisbokorról fügét, sem a túskebokorról nem szüretelnek szőlőt. A jó ember szívének jó kincséből jót hoz elő, a rossz ember pedig a rosszból rosszat hoz elő. Hiszen a szív bőségéből szól a száj! Miért mondjátok nekem: „Uram, Uram!” – ha nem teszitek, amit mondok?

Megmondom nektek, kihez hasonlít az, aki hozzám jön, hallgatja tanításomat, és tettekre is váltja: hasonlít ahhoz a házépítő emberhez, aki mélyre ásott, és az alapot sziklára rakta. Jött az árvíz, rázúdult a házra, de nem tudta azt összedönteni, mert jó alapra épült. Aki viszont hallgatja tanításomat, de tettekre nem váltja, hasonlít ahhoz az emberhez, aki házat alap nélkül építette a puszta földre. Amikor rázúdult az árvíz, háza azonnal összedőlt, és nagy romhalmaz lett belőle.

Lk 6,43-49

Elmélkedés:

Jézus két szemléletes képpel zárja tanítását: a jó és rossz fa gyümölcseivel, valamint a bölcs és balga ember házépítésével. Mindkettő arra hív, hogy ne a látszat alapján ítéljük meg a dolgokat – se másokét, se a saját életünket –, hanem a gyümölcsök és az alapok szerint.

„Minden fát gyümölcséről lehet megismerni.” Nem az számít, hogy mit mondunk magunkról, vagy hogy mit gondolnak rólunk mások, hanem az, hogy mit termünk: jóságot, igazságot, türelmet, megbocsátást, vagy épp haragot, megosztást, képmutatást.

A másik hasonlat – a ház alapja egy építkezéskor – még tovább mutat. Az ember hite akkor derül ki igazán, amikor nehézségek jönnek. A felszínen lehet szép az élet, rendezett a magatartás, de ha az alap nem Krisztus, akkor az első vihar elsodor mindent. Aki viszont mélyre ásott, és sziklára épített, az nem omlik össze, még ha meg is rázkódik.

A hit nem pusztán ismeret vagy vallásos érzés. A hit az, ami életünk irányát meghatározza. Jézus azt mondja: „hallgatja tanításomat, és tettekre is váltja.” Aki csak hallgatja, de nem éli meg, az nem épít, csak rajzol egy szép házat a homokba. A valódi hit következetes és látható, eredményekben és tartósságban.

Az evangélium alapján megkérdezzük magunkat: Mit terem az életem? Mire építem, kire alapozom az életemet? A válasz nem elméleti, hanem gyakorlati, a mindennapokban derül ki,

milyen mély az alap, és milyen a gyümölcs, amit fel tudok termésként mutatni.
© Horváth István Sándor

Imádság:

Uram, Jézus Krisztus! Te vagy az élő Ige és az örök alap. Segíts, hogy ne csak hallgassam tanításodat, hanem éljem is meg azt a mindennapokban! Add, hogy szívemben jó fa növekedjen, amely jó gyümölcsöt terem: szeretetet, békét, türelmet és irgalmat! Ne engedd, hogy tanúságtételem csak szavakból álljon, hanem hitem legyen szilárd és élő, amely kiállja a próbatételeket! Uram, építsd életemet önmagadra, hogy ne inogjak meg, bármi is jön!